

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9Er/21/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2207200644
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2207200644.4

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zast. JUDr. Marián Chovanec, advokát, so sídlom Trnavská cesta 60, 821 02 Bratislava, P.O.BOX 259, proti povinnému: E. A., Z.: XX.XX.XXXX, L. Ú. XX.XX.XXXX, Z. B. A. XX, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Usačeva, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Lehotského 4, pod spis. značkou EX 485/2007, o vymoženie 6,87 EUR s príslušenstvom, o trovách exekúcie takto

rozhodol:

Súd exekúciu vyhlasuje za **n e p r í p u s t n ú**.

Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

Súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekučného konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený dňa 22.01.2007 podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženia pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 30.04.1999, č.k. 8C/43/1993. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.1998 a vykonateľnosť dňom 08.06.1998. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 25.01.2007.

Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu tunajší súd vydal dňa 31.01.2007 súdnemu exekútorovi poverenie na vymoženie predmetnej pohľadávky v prospech oprávnených.

Súdny exekútor, svojím listom doručeným súdu dňa 08.04.2009, zaslal tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie nakoľko oprávnený nezložil preddavok na odmenu exekútora a na náhradu jeho hotových výdavkov. Súčasťou podania bolo aj vyúčtovanie trov exekúcie, ktoré si súdny exekútor vyčíslil vo výške 475,61 EUR. Konajúci súd uznesením zo dňa 25.08.2010, č.k. 9Er/21/2007-13 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 107,08 EUR, pričom na ich náhradu zaviazal oprávneného. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal voči predmetnému rozhodnutiu dňa 21.09.2010 na poštovú prepravu odvolanie. V konaní rozhodoval a uznesenie vydal vyšší súdny úradník.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka

alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Sudca preskúmal odvolanie a zistil, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania. Z obsahu odvolania vyplýva, že smeruje proti výroku o zastavení exekúcie ako aj proti výroku o trovách exekúcie, preto v zmysle § 374 ods. 4 / 3. veta / O.s.p. napadnuté uznesenie bolo v oboch častiach výroku zo zákona zrušené a v tejto časti musel sudca vo veci opätovne rozhodnúť.

Sudca štúdiom odvolania zistil, že oprávnený odvolanie odôvodnil tým, že zastavenie exekučného konania nie je opodstatnené. Zastavením exekúcie by oprávnenému nebola poskytnutá dostatočná súdna ochrana, ktorej súčasťou je aj výkon rozhodnutia, čím by došlo k upretiu práva garantovaného Ústavou a medzinárodnými zmluvami. Exekútor si náhradu trov môže uplatniť nielen preddavkom, ale aj trovami exekučného konania, ale oprávnený sa výkonu svojho práva môže domáhať len exekúciou. Navrhol, aby súd v exekučnom konaní pokračoval a návrh exekútora na zastavenie exekúcie zamietol. Ďalej navrhli, aby súd s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. uplatnil moderačné právo týkajúce sa trov konania a primerane znížil náhradu trov exekučného konania povinného.

Sudca vykonal dokazovanie a to štúdiom návrhu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, odvolania oprávneného ako aj celého súdneho spisu a po preskúmaní ich obsahu dospel k záveru, že vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i po právnej stránke správne posúdil, avšak pri doručovaní predmetného uznesenia bolo zistené, že povinný zomrel dňa 11.02.2007 a teda je tu iná skutočnosť pre ktorú je potrebné exekúciu zastaviť. Súd si nechal do spisu doložiť oznámenie o úmrtí povinného a rozhodnutie o zastavení dedičského konania po nebohom povinnom, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06.2007. Oznámenie o úmrtí povinného zaslal súd dňa 05.09.2011 na vedomie oprávnenému.

Podľa ustanovenia § 103 ods.1 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41 (Ex. por.).

Podľa § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 7 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením, pričom smrťou táto spôsobilosť zanikne.

Podľa § 57 ods.1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 58 ods.5 Exekučného poriadku proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a),b),f) až h) a k) je prípustné odvolanie.

Podľa § 58 ods.6 Exekučného poriadku proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 nemožno podať mimoriadne dovolanie.

Súd preskúmaním oznámenia o úmrtí povinného zistil, že povinný zomrel dňa 11.02.2007. Exekučné konanie začalo dorúčením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 22.01.2007. Súd konštatuje, že povinný zomrel po začatí exekúcie.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 7 Občianskeho zákonníka spôsobilosť povinného byť účastníkom exekučného konania zanikla dňom smrti a povinný nemá právnych nástupcov, súd dospel k názoru, že je daný dôvod na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a exekúciu je potrebné zastaviť.

Podľa § 196 Ex. por. za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Za účelom rozhodnutia o trovách exekúcie súd považoval za nevyhnutné preskúmať opodstatnenosť a účelnosť uplatňovaných trov a preto vyzval dňa 17.07.2013 súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu. Výzva súdu bola súdnemu exekútorovi doručená do vlastných rúk dňa 22.05.2013, voju výzvu súd urgoval dňa 31.01.2014, avšak do dnešného dňa súdny exekútor na výzvu súdu nijakým spôsobom nereagoval a exekučný spis súdu nedoručil.

Z dôvodu, že súdny exekútor v stanovenej lehote, neuposlúchol výzvu súdu a do dnešného dňa nepredložil súdu exekučný spis (súd pritom nemá inú možnosť ako preskúmať opodstatnenosť uplatňovaných trov súdneho exekútora), si súd túto jeho nečinnosť vysvetľuje tak, že súdny exekútor netrvá na priznaní uplatňovaných trov, t.j. že náhradu trov exekúcie si v tomto konaní neuplatňuje (o čom bol súdom poučený). Presvedčenie súdu podporuje aj skutočnosť, že dňa 15.11.2010 súdny exekútor vrátil súdu udelené poverenie č. 5201 012191*.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú, v celom rozsahu exekúciu zastavil a o trovách exekúcie rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 58 ods. 5 EP).

Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 2 Os.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).